

Warszawa, 31.05.2023

Mgr Kaja Klimek
Streszczenie rozprawy doktorskiej

Polska kultura remiksu. Kulturowa rola didżeja w dobie reprodukcji cyfrowej.

Promotor: dr hab. Wojciech Klimczyk

Tematem pracy jest polska kultura didżejska, czyli specyficzna przestrzeń, nie tylko muzyczna, lecz również kulturowa funkcjonująca w ramach kultury popularnej. Centralną postacią jest zarówno tej kultury, jak i pracy jest didżej, czyli osoba zajmująca się prezentowaniem muzyki nagranej na nośnikach podczas wydarzeń muzycznych. Materiał badawczy stanowi piętnaście pogłębionych wywiadów z polskimi didżejami i didżejami oraz twórcami muzyki klubowej. Celem pracy jest osadzenie działalności didżeja w szerszym polu kultury popularnej, a zarazem odpowiedź na pytanie, czy sposób jego działania może stanowić model dla innych uczestników kulturowego świata.

Praca podzielona jest na dwie części. Pierwsza część dotyczy teorii remiksu, roboczo nazwanej „remiksologią”. Rozdział pierwszy opisuje model praktyki didżejskiej w świetle sampli (próbek) zaczerpniętych z teorii autorów z domeny kulturoznawstwa, antropologii i estetyki. Didżej przedstawiony jest tutaj jako artysta, twórca i przetwórcza kulturowych treści. Opisywane są indywidualne praktyki didżejskiej oraz miejsce didżeja we wspólnocie kulturowej i muzycznej. Rozdział drugi umieszcza praktyki polskich didżejów w kontekście historycznym, a punkt odniesienia stanowią tutaj takie kultury muzyczne jak disco, hip-hop i rave oraz ważne postaci i instytucje, w tym media, które ukształtowały respondentki i respondentów. Rozdział trzeci przenosi nas na grunt polski i stanowi opis panoramy polskiej kultury didżejskiej w pierwszych dwóch dekadach XXI wieku. W rozdziale czwartym przyglądamy się doświadczeniom polskich didżerek i didżejów w czasach po transformacji ustrojowej, a kontekst stanowią tutaj tzw. osiedlowe akcje, czyli funkcjonowanie w ekonomii muzycznego niedoboru. Dostęp do internetu, płyt i sprzętu, podróże zagraniczne oraz nowe media poświęcone muzyce stanowią punkt odniesienia dla narracji respondentek i respondentów.

Część druga pracy poświęcona jest szczegółowej analizie praktyk didżejskich, o których opowiadają bohaterki i bohaterowie pracy. W rozdziale pierwszym wśród tematów przybliżane są takie kwestie jak sampling, stosunek do remiksu, funkcja i rola didżeja w autoocenie i autodefinicji samych badanych. W rozdziale drugim analizowane jest miejsce didżeja w kontekście wspólnoty i jego polu działania, jakim jest kultura klubowa, rozumiana również jako współczesne plemię.

KAJA KLIMEK

PROMOTOR: DR HAB. WOJCIECH KLIMCZYK